

[Aksel Larsen.]

tære forsvar, som man tager for noget givet, er sammensat af hær, flåde og flyvevåben, og at dette skal koste op mod en milliard kroner om året, er: hvad skal det tjene til, hvad skal det bruges til?

Jeg ville være tilhænger af, om man i en lov som denne havde en formålsparagraf, hvor man kort og klart gav udtryk for, hvad meningen er med det hele. Men når man ikke har en sådan formålsparagraf, ja, så kan det skyldes, at man ikke er så vant til at have formålsparagraffer i love, men det kan vel også skyldes, at det kunne være noget vanskeligt at udforme en formålsparagraf til en lov om forsvarets organisation m. v., for skulle man udforme en formålsparagraf, så måtte den jo fortælle, hvad formålet var med det hele, hvad det skulle tjene til, og det tror jeg ville blive meget svært at fortælle nogen.

Jeg tillader mig at stille det spørgsmål til alle de ordførere, som har erklæret sig for tilhængere af det her fremsatte forslag — jeg tillader mig at stille det til de ordførere, der har udtrykt skepsis over for dette forslag, idet de, så vidt jeg har forstået dem, synes, at det er for magert, at vi burde have mere militær, end der her er foreslået — jeg tillader mig at stille det spørgsmål til alle, som er af den mening, at Danmark kan og bør have et militært forsvar: hvad skal det nytte?

Bevares, vi har i de senere år fået nogle praktiske beviser for, at det kan nytte med en militær forsvarsorganisation. Vi fik forleden dag bevis gennem Fynsmanøvrerne. En fjende, der naturligvis kom fra øst, havde til hensigt at erobre Lille-Bæltsbroen og var derfor så genial at gå i land på Fyn fra Storebælt. Det var jo uhyre praktisk at vælge den længste vej; men så viste det sig, at der på Fyn var en terrænhindring, som var uovervindelig for denne fjende. Det var ligesom under besættelsen, hvor tyskerne gravede en tankspærring, en tankgrav på et par meters bredde, ned langs Jyllands vestkyst, og hvor en jysk bonde sagde til dem: „Ja, jeg kan godt tænke mig muligheden af, at englænderne kan komme over Vesterhavet, men hvordan de skal komme over denne tankgrav, kan jeg ikke regne ud.“

Militære hjerner kan altså udmærket supponere, at en fjende, der vil angribe

Danmark — og militære hjerner i Danmark kan kun tænke sig, at angrebet kommer fra ét verdenshjørne — kan komme over Østersøen og over Store-Bælt, men komme over Odense Å er en umulighed, dér er vort allerede nu eksisterende forsvar for solidt.

Jeg synes ærlig talt, at man skulle holde op med at gøre nar af befolkningen ved at lave den slags manøvrer. Naturligvis, hvis man tilrettelægger en manøvre sådan, at man går ud fra, at de moderne hurtiggående, fjernstyrede jetbombemaskiner ikke er konstrueret, at atom- og brintbomben ikke eksisterer og aldrig har eksisteret, at der ikke er noget, der hedder langtrækkende, fjernstyrede raketter og andre moderne krigsmidler — hvis man tilrettelægger en militær manøvre ud fra sådanne forudsætninger, kan man sikkert sagtens gennemføre den sådan, at det viser sig, at Fyn kan forsvares.

Men så forstår jeg egentlig ikke, at man ikke er gået et skridt videre med Fynsmanøvreren og andre tilsvarende manøvrer. Hvorfor har man ikke forudsat, at vi lever i en tid, hvor der kun eksisterer forladegeværer, eller i tiden før krudtet blev indført i Europa? Det var dog vistnok lidt nemmere så at bevise, at man kunne forsvare landet.

Det, man går ud fra ved sådanne manøvrer, og det, man går ud fra ved det lovforslag om forsvarets organisation, vi her behandler, er simpelt hen, at de moderne ødelæggelsesmidler, som visse stormagter råder over, ikke eksisterer eller, hvis de eksisterer, da at det ikke kan tænkes, at de vil blive brugt i krigstilfælde. Men når man går ud fra noget sådant, så befinder man sig ude i de rene abstraktioner, så befinder man sig i uvirkelighed, og derfor er det, jeg spørger: hvad skal det nytte?

Jeg tillader mig at gentage et spørgsmål, som jeg før har haft lejlighed til at stille til den højtærede forsvarsminister, og som jeg også har haft lejlighed til at stille bl. a. til generalmajor Kragh: de, der ved, hvilke moderne ødelæggelsesmidler, atombomber, brintbomber, napalmbomber, langtrækkende raketter o. s. v., o. s. v., stormagterne råder over og vil bruge i krigstilfælde, de, der ved, hvor Danmark ligger geografisk, de, der kender Danmarks geografiske udstrækning, befolkningstal, økonomiske og andre ressourcer, kan de på nogen måde forklare, endsiges sandsynliggøre, at det er muligt på